

VĚTRNÍK

Ročník XXXII

Neděle 14. října 2001

TOTTO POD OBRAZČEK:
PŘIPRAVÍ SE DIVÁČÍ, KTERÉ MÁJÍ VSTUPENKY DO TĚCH RÁDÝ,
SE DĚDILLO JEDNA AŽ DVANÁCT

DIGAN GROMBIRŮK

Neděle 14. října 2001

9:00	kurz praktické režie	spořitelna
9:00	kurz scénografie	Nístějka
9:30	seminář	malý sál
10:00	přípravný výbor	kuřárna
11:30	loučení Velké Opatovice	malý sál
13:00	škola režisérů SCDO	sokolovna
13:00	beseda s Janem Čenským	velký sál
14:00	kurz praktické režie	spořitelna
14:00	kurz scénografie	Nístějka
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Žlutice	městský úřad
15:00	vítání Žlutice	před divadlem
16:00	schůzka SCDO,AD	
19:30	Úklady lásky	velký sál
		80'
	Brodek u Přerova	
		přest.
21:30	diskuse k inscenaci	půdička
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Recenze

DS MSKS Velké Opatovice se-
hrál včera v sobotu odpoledne a ve-
čer hru Joe Ortona Klíčovou dírkou
v překladu Michaela Žantovského
(údaj chybí v programu!).

Anglický autor není v našich

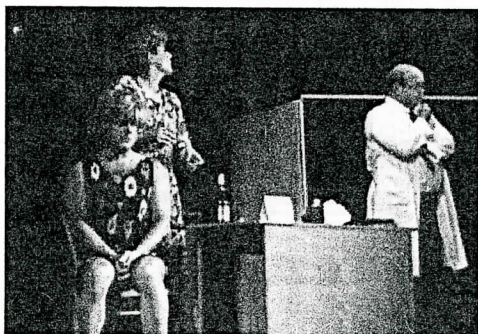
podmínkách frekventovaným dra-
matikem. Narodil se v roce 1933 a
prvotinu uvedl v roce 1963 – Lotr
na schodech. Později napsal Pozvá-
ní pana Sloana, které bylo i zfilmo-
váno. Známý je ještě jeho Lup
(Kořist), který získal několik cen
za nejlepší hru. Předlohu Klíčovou
dírkou napsal v roce 1967, premié-
ra 1969. Té se autor již nedočkal,
neboť tragicky zemřel v roce 1967.

Za poměrně krátkou dobu své
tvorby se Joe Orton významně za-
psal v komediografickém žánru
dvacátého století šedesátých let. Je-
ho černé komedie si nedělají staros-
ti se společenskými tabu, snaží se
demaskovat vše, čím se společnost
snaží zakrýt svou pravou tvář. Jsou

to sice svěží dílka, ale při rozkrytí
nás zamrazí jejich absurdnost a dě-
sivost. Za tato otevřená témata byl
Joe Orton oceňován, i když přiná-
šelo jejich scénické zpracování (i ži-
vot samotného autora) mnoho spo-
lečenských skandálů.

Proto také příběh Dr. Prentice,
který jen chtěl, aby se slečna Barc-
layová svlékla, nese s sebou vršení
zmatků a problémů v konfrontaci s
okolním světem, s jeho odtabuizo-
váváním. Ne od věci překladatel
užil názvu Klíčovou dírkou.

Inscenátoři se však touto cestou
nedali. Dá se předpokládat, že té-
ma „šmírování“ něčeho zakázaného
a jeho odhalování nepovažovali s
ohledem na časový i zeměpisný po-
sun a s ohledem na svého diváka za

dostatečně významný a dali se ces-
tou komediálního žánru – fraškou
přerůstající v závěru k totální ab-
surdnosti (dle autora).

Dá se konstatovat, že se s tímto
žánrem vyrovnali se ctí. Obě před-
stavení nepostrádala potřebné sviž-

publika soudě – i většiny diváctva. Člověk jen žasne nad tím, jak autor dokáže ze čtyř v podstatě sobě navzájem cizích lidí na konci představení vytvořit milující rodinku. Snažila jsem se vymýšlet možné rozuzlení, ale napadlo mi jen, že Geraldina Barclayová by mohla být dcerou dr. Rance, který v mladické nerozváznosti se kdysi dopustil poklesku, ale fantazie autora překonala očekávání. Mimochodem, poprvé jsem to jméno vnímala jako dr. Rath – přeslechla jsem se čili nic?

Jak říkají Angličané – to cut a long story short – soubor z Velkých Opatovic ode mne dostává jedničku s hvězdičkou. Souhlasíte? mag

Vánoce 12. října

„Narodil se, radujme se“ –
tichounce se sálem nese,
ač je říjen – dvanáctýho,
slavíme Ježíška svýho.

*Pěkně jste nás, naši milí,
pomaličku připravili
na stromeček, kapra, svíčky,
koledy zněj' do dušičky.*

*Děkujeme, potlesk říká
- za písničku – za Ježíška.
A že jste tu prvně – slyšte,
do srdíčka sobě píšete.*

*Sem se všichni rádi vrací,
zde se starost, smutek ztrácí,
přátele najdete lehce,
domů se pak příliš nechce.*

*Upřímně berte ten hlas
na Vysokém vítáme vás,
divadlo ať pořád kvete,
však jste naši, když hrajete.*

*A až domů vrátíte se,
vzpomínka se s vámi nese,
že už za rok – a ne celý –
vrátit byste se sem chtěli.*

*Nad Betlémem hvězda byla,
nám se v srdci usídlila,
lásky k lidem, kraji, hraní –
král, Maryša – Bílá paní.*

*Všichni baťoh zabalíme,
na Vysoké poběžíme,
za rok všichni zase znova,
my všichni – i vy z Makova.*

-jh-

Velkoopatovičtí podruhé u nás

Rozhovor s Jitkou Moučkovou, členkou DS MSKS Velké Opatovice, představitelkou Geraldiny Barclayové v představení Klíčovou dírkou

Paní Moučková, podle reakcí diváků bych řekla, že se bavili opravdu velice dobře. A jak se vám hrálo?

Počáteční nervozita tu byla, ale jak člověk vyjde na scénu, většinou opadne. Pak už to šlo.

Je komedie oblíbeným žánrem vašeho souboru?

Komedie hrajeme zejména v posledních letech. Částečně je to dané tím, že si o ně říkají diváci, zejména při našich vystoupeních na vesnicích. Repertoár našeho souboru je široký, například ještě před revolucí soubor nastudoval několik operet, protože členové byli celkem „zpěvní“. Hrály se Na tý louce zelený, Slaměný klobouk, Nebe na zemi, Perly panny Serafinky. Pak začali všichni podnikat, nebylo tolik času, a teď chybí možná zase odvažovat zpívat.

Představení je fyzicky náročné. Přípravovali jste se na ně nějak speciálně?

Myslíte, jestli jsme chodili do fit-

ness centra nebo něco podobného? To ne. Ta trička jsou propocena možná i strachem. Bojíme se, aby nedošlo k úrazům a pády nebyly horší, než vypadají.

Dostáváte se do bláznivých situací i v reálném životě?

Do tak bláznivých jako ve hře snad ne, ale občas mě něco podobného potká.

Viděla jste někdy při nahlížení klíčovou dírkou do místnosti něco zajímavého?

Ted' už jsou všude fabky, takže to nejde. A když jsem byla malá, spíše jsem poslouchala za dveřmi. Anebo jsem je hned otevřela.

Navštívila jste Vysoké před sedmi lety, kdy tu byl váš soubor poprvé?

Ze sestavy, v jaké jsme sem přijeli hrát, tu už vystupovali asi jenom tři kolegové. Líbí se nám u vás, je tu přeci jenom jiná krajina než kolem Opatovic, navíc teď na podzim je příroda krásně vybarvená. I ubytování a jídlo je perfektní.

Děkuji Vám za rozhovor a přeji hodně legrace na jevišti i v životě.

al

Přípravný výbor a kolegové ze spolku děkují Zdeničce Macháčkové za to, že před přehlídkou uklidila v podstatě sama celou budovu Krakonoše. Všichni vědí, o jak velké prostory se jedná.

Danda

Houston 11.10.2001

Moji nejmilejsi!

Prestože se nacházím na druhé
straně té velké vody zvané Atlantic-
ky ocean,

pro mě myšlenky se to zdá být jen
par gallonu vody. Letí za Vami
nadsvětelnou rychlostí a s nimi i
prání krásného divadelního týdne.

At Vam

všem muza Thalie dovoli zapomenout
na tragedie vsedních dnu, při nichž
se
netleska.

Uz proto, že mi v zích koluje diva-
delní krev, dala bych Texas za to,
být

tam s Vami, slyšet potlesk a smích,
vnímat ten tichý cvrkot

"Kraunosova

mraveniste". Alespoň v duchu tedy
otevru dveře, projdu kolem kramku
a satny,

kde se panove obcas pozdravi:

"Rukulibam".... cestou prez jiste
zatajím

podvedome dech... prepocitam scho-
dy k technice, neb tam nekde jsou
moji tri

musketýři - stojím vedle nich a ani o
tom neví.....probíham pudickou, až
uplne nahoru, pozdravit vsechny du-
se, co nad nasim divadlem drží

straz...

sbiham dolu na Maly sal a do ku-
chynky... . Snad jsem Vas ted videla
vsechny

a přijdu se na Vas podívat kazdy
den.

Vsichni - Zlomte vaz, opatrujte se,
at Vas pristi rok vsechny najdu.

Udelam

vse pro to, byt tam s Vami - a kdy-
bych nemohla priletet -DOPLAVU.

Chybíte mi!

Mam Vas rada!

Pac a pusu

Daniela

Jak pozdravit Krakonoše?

Dnes odpoledne jsem přijela do
Vysokého přesně v okamžiku, kdy
mocný Krakonoš vítal další ochot-
nický soubor. Protože už bylo po
začátku, napadlo mě, že jsem při-
šla o úvod a vlastně o pozdrav. Jak
vlastně oslovil a přivítal Krakonoš
příchozí? A jak by měli lidé zdravít
Krakonoše? „Dobrý den“ je příliš
obyčejné, „Vítajte!“ říkají na Va-
lašsku, tak jak vlastně? Já osobně
jsem „z Prahy“, tak nevím. Pomů-
žete mi? Jak zní tradiční pozdrav
v kerkonošském nářečí? Na odstra-
nění tohoto „brouka v hlavě“ se těší
mag

Můžeme vám položit pár otázek?

Radši ne.

Jak na vás působí divadelní budova?

My jsme ji ještě neviděli, takže vám nemůžeme říct, musíte se zeptat někoho, kdo sem jezdí častěji.

Zeptejte se někoho jiného.

Mohla by být opravená, ale je pěkná.

Je ošuntělá.

Líbí se nám, ale potřebovala by trochu peněz, aby byla už renovovaná. Máme ji rádi, jezdíme sem už minimálně 15 let, člověk k tomu má vztah.

Trošku chátrá, holt Vysočáci by se měli polepšit.

Odkud jste k nám zavítali?

Ze Zlaté Olešnice.

Od Turnova.

Zdaleka ne. Jen z Jesenného.

Z Roztok.

Z Jilemnice.

Z Mírové pod Kozákovem.

Z Vysokého Mýta.

Jak jste se k nám dopravili?

Autobusem se zájezdem.

Co očekáváte od představení, které navštívíte?

Určitě bude pěkné, veselé, zasmějeme se určitě.

Srovnáme s předcházejícím, sami divadlo hrajeme. Hlavně to nadšení se mi líbí, tu svoji duši do toho dát. To jedině amatéři dokážou.

Jsme zvědaví, myslíme si, že se pobavíme.

Že potkám Honzu Hejrala.

Navštívujete hospůdku v Krakonoši?

Každý rok. Několikrát denně.

Máte lístky na další představení?

Máme na všechna od pátku do pondělí.

Na všechna.

Včera a dnes.

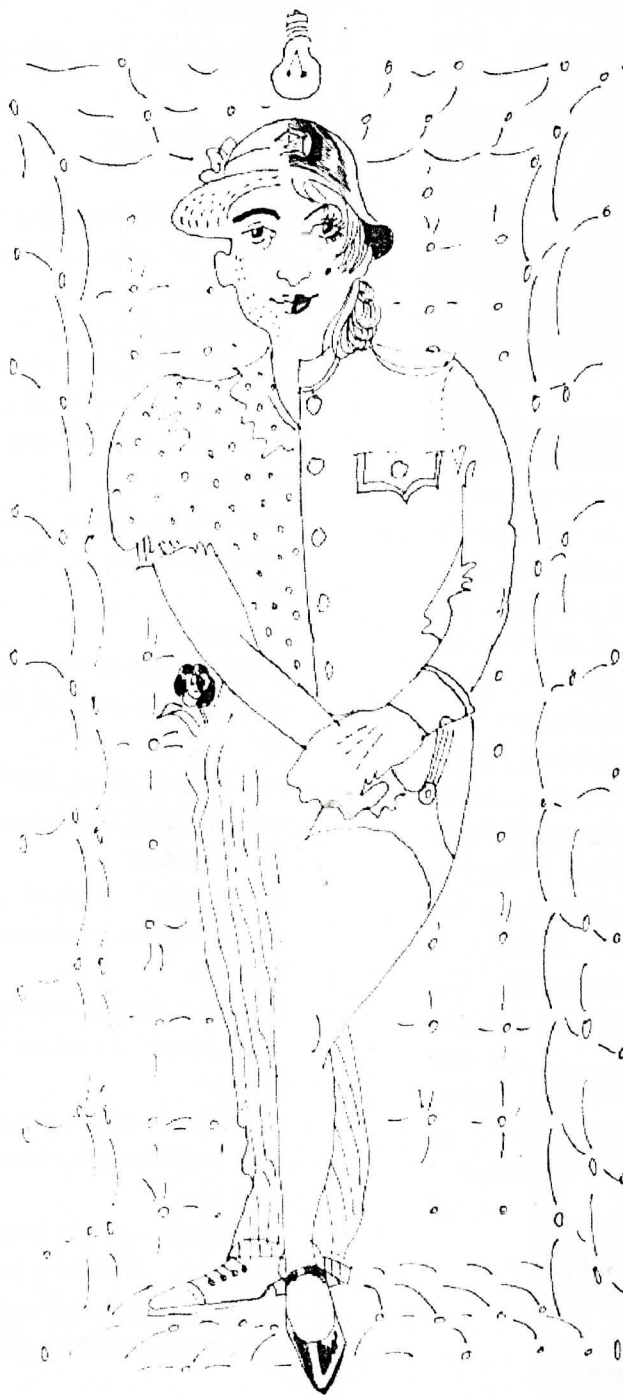
Už musíme odjet.

Už nebyly.

Už se sem bohužel nemůžeme dostat.

Máte rádi divadlo?

Mám celkem rád, zvlášť tady ve Vysokém, je takové národní, jaksi příjemnější než jinde.

Kdy jste naposled byli v divadle?

Asi o Velikonocích, a to tady.

Na jaře.

Před prázdninami.

Před týdnem.

Včera.

Dnes poprvé.

Co máte raději, komedii, nebo vážné kusy?

Tak napůl. Komedie, protože se odvážíme, když je to vážné, musíme na to moc myslet.

Komedie.

Já ne. Já radši vážné. Záleží na tom, co je dobrá divadelní hra.

Může to být komedie, drama, tragédie, to je úplně jedno.

Líbí se mi komedie.

Jak kdy, podle nálady.

Oboje.

Jak jste zatím spokojeni?

Jsem spokojený, líbí.

Mně se líbí všechno, mají to pěkně sehrané.

Je to celkem pěkné.

Hrajou velice dobře.

Které postavy byste ocenili a které se vám naopak nelíbí?

To se nedá říct, někoho vyzdvihnout a někoho naopak ponížit.

Dobrý.

Ta děvčata.

Co říkáte na představení?

Je moc hezký. Scéna v pořádku.

To těžko můžu říct, ale všichni se mi líbili.

S jakými pocity odcházíte?

Hezký to bylo.

Dobrý. Máme rádi veselo.

Jsem příjemně pobavená.

Dobrý to bylo.

Ale tak dobrý docela.

Odcházím.

My spěcháme.

Odpolední představení sobota 13. 10.

Návštěvníky zpovídali (novinářští pulci) Iva Nedomlelová z 8. třídy a Petr Srna ze 7.

Můžeme vám položit pár otázek?

Radši ne.

Jak na vás působí divadelní budova?

My jsme ji ještě neviděli, takže vám nemůžeme říct, musíte se zeptat někoho, kdo sem jezdí častěji.

Zeptejte se někoho jiného.

Mohla by být opravená, ale je pěkná.

Je ošuntělá.

Líbí se nám, ale potřebovala by trošku peněz, aby byla už renovovaná. Máme ji rádi, jezdíme sem už minimálně 15 let, člověk k tomu má vztah.

Trošku chátrá, holt Vysočáci by se měli polepšit.

Odkud jste k nám zavítali?

Ze Zlaté Olešnice.

Od Turnova.

Zdaleka ne. Jen z Jesenného.

Z Rostok.

Z Jilemnice.

Z Mírové pod Kozákovem.

Z Vysokého Mýta.

Jak jste se k nám dopravili?

Autobusem se zájezdem.

Co očekáváte od představení, které navštívíte?

Určitě bude pěkné, veselé, zasmějeme se určitě.

Srovnáme s předcházejícím, sami divadlo hrajeme. Hlavně to nadšení se mi líbí, tu svoji duši do toho dát. To jediné amatéři dokážou.

Jsme zvědaví, myslíme si, že se pobavíme.

Že potkám Honzu Hejrala.

Navštívujete hospůdku v Krakonoši?

Každý rok. Několikrát denně.

Máte lístky na další představení?

Máme na všechna od pátku do pondělí.

Na všechna.

Včera a dnes.

Už musíme odjet.

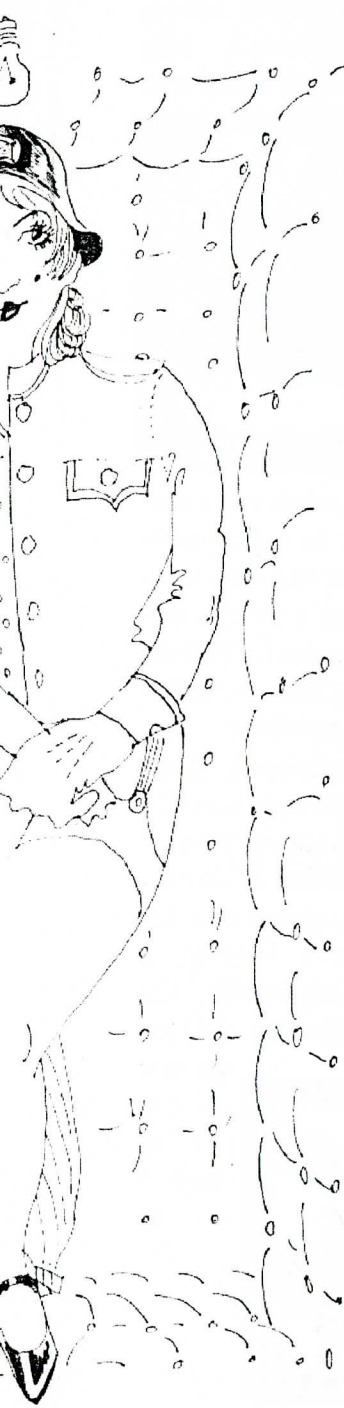
Už nebyly.

Už se sem bohužel nemůžeme dostat.

Máte rádi divadlo?

Mám celkem rád, zvlášť tady ve Vysokém, je takové národní, jaksi příjemnější než jinde.

Kdy jste naposled byli v divadle?

Asi o Velikonocích, a to tady.

Na jaře.

Před prázdninami.

Před týdnem.

Včera.

Dnes poprvé.

Co máte raději, komedii, nebo vážné kusy?

Tak napůl. Komedie, protože se odvážíme, když je to vážné, musíme na to moc myslet.

Komedie.

Já ne. Já radši vážné. Záleží na tom, co je dobrá divadelní hra.

Může to být komedie, drama, tragédie, to je úplně jedno.

Líbí se mi komedie.

Jak kdy, podle nálady.

Oboje.

Jak jste zatím spokojeni?

Jsem spokojený, líbí.

Mně se líbí všechno, mají to pěkně sehrané.

Je to celkem pěkné.

Hrajou velice dobře.

Které postavy byste ocenili a které se vám naopak nelíbí?

To se nedá říct, někoho vyzdvihnout a někoho naopak ponížit.

Dobry.

Ta děvčata.

Co říkáte na představení?

Je moc hezký. Scéna v pořádku.

To těžko můžu říct, ale všichni se mi líbili.

S jakými pocity odcházíte?

Hezký to bylo.

Dobry. Máme rádi veselo.

Jsem příjemně pobavená.

Dobry to bylo.

Ale tak dobrý docela.

Odcházím.

My spěcháme.

Odpolední představení sobota 13. 10.

Návštěvníky zpovídali (novinářští pulci) Iva Nedomlelová z 8. třídy a Petr Srna ze 7.

Před oponou, za oponou

Ještě než se poprvé otevřela opona v přehlídkovém Krakonoši, otevřelo se jich dvanact ve výloze Jednoty na náměstí. Nestáli za nimi herci. Jako by odkryly nápisy hlásající co, kdy a kde byste mohli vidět. Fantazie přihlížejícího je pošmrána záběry z představení a pár rekvizitami, naaranžovanými pod každým panelem s oponou. I letos výloha Jednoty láká a zve: „Možná na vás čeká

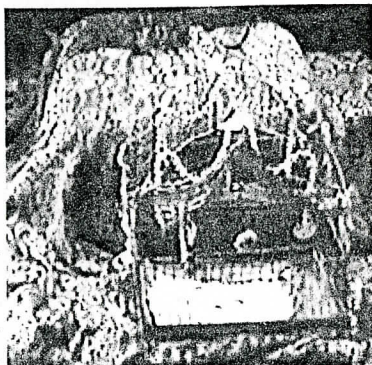

toto, možná tam bude i tamto, ale víc vám neřeknu. Přijďte se podívat! Přijdete?“

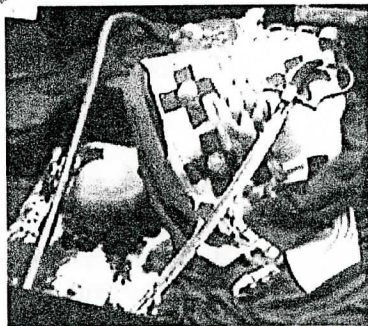
Jana Vodsed'álková, která musí

každý rok přijít s nějakým novým nápadem, opět nezklamala. Můj první dojem z letošních výloh byl: jedno-

duché a krásné. Ale jak už to bývá, za krásnou jedno-

duchostí se skrývá hodně vynaloženého úsilí. A tak by se mělo poděkovat – já děkuji i za vás Janě a Janu za všechnu pomoc a ochotu panu Vladimíru Bartoňovi, Milanu Strotzerovi, staršímu Honzovi a Pepům Hejralovým, manželovi Vlád'ovi, Pavlínce Morávkové, panu doktoru Prokopovi a paní učitelce Haklové, Martičce Šaldové, Zdeňce Machačkové a její Elišce a Martince, paní Farské z Roprachtic a sestře Milence, paním z Jednoty, a pokud na někoho zapomněla, tak s omluvou i jemu. Zkrátka děkujeme my všichni j i m všem.

al

A je zahájeno

Jak je již dlouholetým obyčejem, sešli se včera v podvečer

na malém sále divadla Krakonoš

všichni, kteří se svým dílem podílejí na chodu Krakonošova di-

vadelního podzimu. A je to skutečně jen dvakrát za týden (zahájení a

zakončení), kdy se takto sejde vyhlášovatel, přípravný výbor, porota, lekt-

ři, sponzoři a zástupci města.

ph

Setkání Krakonošů

Viděli jste už někdy pohromadě více než 120 Krakonošů? Pokud

vás zajímá, jak si lidé představoval a představují pána hor, na které je za příznivých podmínek krásně vidět například z vysockého parku za divadlem, navštivte místní vlastivědné muzeum. Krakonošové se tam scházejí každých deset let, tentokrát již počtvrté. Asi padesát jich v muzeu bydlí trvale, ti zbylí byli vypůjčeni od jednotlivců. Nejmenší měří pouhé 3 centimetry, největší se vypíná do výšky 180 centimetrů. Ne všichni se hlásí ke svému věku, nejstaršímu z těch, kteří se za ně nestydí, je kolem osmdesáti let, benjamínků je hned několik. Široká je i škála materiálů, z nichž jsou vyrobeni – kromě klasických figur a figurek ze dřeva, kůry a lišejníku jsou tam vystaveni Krakonošové celodřevění, textilní, papíroví, keramičtí, sklenění, další byli vytvořeni z těsta, šustí, kamene a drátku, a dokonce i z plastelíny a moduritu. Trojrozměrné exponáty doplňují ilustrace jak z české, tak z německé literatury, staré a nové pohledy s vládcem hor, ex libris... Výstavu ožívají také práce školáků i předškoláků na téma Krakonoš očima dětí. To vše a ještě spoustu dalších pěkných věcí si můžete v muzeu prohlédnout každý den – v době divadelní přehlídky mimořádně v pondělí – od půl deváté do dvanácti a od jedné do čtyř. al

Jako pohlazení

zazněla z jeviště vysockého Krakonoše krásná čeština, a to z úst ochotníků účinkujících v úvodním představení přehlídky, z úst Divadelního klubu Makov.

Rozuměli jsme každému slovu, slova i věty měly správnou dikci. I když byly dialogy proloženy dialektickými výrazy, i když v některých situacích se

mluvilo tišeji, vždycky ale zřetelně se správnou výslovností, tak, jak by český jazyk měl znít odevšud. Stačí srovnat některá televizní vystoupení profesionálů, snad opravdu někdy závodí, kdo bude mluvit rychleji, ať už posluchači či diváci rozumějí, nebo ne, a to už vůbec nechci mluvit o tom, jakých a kolika gramatických chyb se mnozí reportéři a moderátoři dopouštějí.

A tady přijeli hosté z malé vesnice a čeština zazněla líbezně ze všech úst. A právě tak i všechny ty koledy. Být to před Vánoci, asi by zpívalo i občerstvo. Mile bylo celé vystoupení doplněno jasnými barvami jednoduchých, ale působivých kostýmů. Všechno ladilo! Odcházela jsem s příjemným pocitem dobrého kulturního zážitku. Díky, Makovští.

Ludmila Hnyková

Sponzoři XXXII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

PP & S.R.O.

EPRONA

Die Garten - Galerie

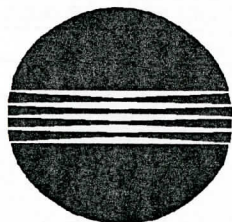
R Sager

Gonten Švýcarsko

KB

KOMERČNÍ
BANKA a.s.

ŽELEZÁŘSTVÍ *školy*
domácí potřeby - elektro

COMPUTER SHOP
CS23

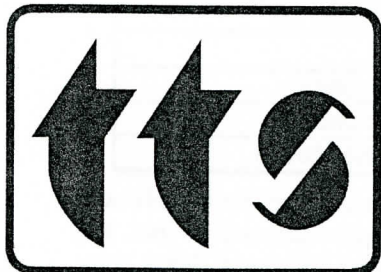
BOLJA

MINOLTA

Ciba

BEZEMA
COLOURS ARE OUR PASSION

ROKA
s.r.o.

HYBLER
REPAIR OF INSTRUMENTS
SINCE 1894

Gema
Turnov

Vysoké nad Jizerou kdysi

Pondělí 15. října 2001

9:00	kurz praktické režie	spořitelna
9:00	kurz scénografie	Níštějka
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	škola režisérů SČDO	sokolovna
13:30	loučení Brodek u Přerova	malý sál
14:00	kurz praktické režie	spořitelna
14:00	kurz scénografie	Níštějka
14:00	příchod Vysoké n/Jiz.	
14:00	vítání Zliv	městský úřad
14:00	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Zliv	před divadlem
14:30	vítání Vysoké n/Jiz.	městský úřad
15:00	vítání Vysoké n/Jiz.	před divadlem
16:00	Dlouhý, Široký a Krátkozraký	velký sál
	Žlutice	
19:30	Dlouhý, Široký a Krátkozraký	velký sál
	Žlutice	
21:30	diskuse k inscenaci	půdička
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXXII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Mgr. Alice Sládková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 220 ks. Cena 5 Kč.